

Pierwszy tydzień

Pierwszy tydzień istnienia Kościoła Rotryjskiego Patriarchatu Walencji zapisał się w historii jako czas szczególnej duchowej odnowy i ustanowienia podstawowych aktów prawnych, które będą regulować życie wspólnoty.

Kościół, powołany 13 czerwca 2025 roku, od razu zainicjował szereg ważnych wydarzeń liturgicznych oraz wprowadził kluczowe dokumenty prawne, które ukształtują jego przyszłość.

Nowy Patriarcha

Pierwszym wielkim wydarzeniem był obchód inauguracyjny, który odbył się 16 czerwca 2025 roku w Katedrze w Walencji.

W uroczystości wzięli udział licznie zgromadzeni wierni oraz przedstawiciele duchowieństwa. Zgodnie z liturgią, wybór Juana de la Cerdy na Patriarchę Kościoła Rotryjskiego został ogłoszony w formie ceremonii z udziałem monarchy, którzy przewodniczył w roli głowy Kościoła i państwa.

Nowo wybrany Patriarcha, przyjął swoje inwestytury w obecności zgromadzenia, co symbolizowało rozpoczęcie nowej ery duchowego przywództwa

Równoległe z uroczystościami, w pierwszym tygodniu istnienia Kościoła wydano kilka kluczowych dokumentów, które stanowią fundament prawny i doktrynalny wspólnoty. Ustawa Kortez Generalnych o powołaniu Kościoła Rotryjskiego Patriarchatu Walencji określiła jego strukturę, prawa i obowiązki wiernych, a także rozgraniczyła kompetencje monarchy i Patriarchy. Kościół, działający w ramach mikronacji, ma na celu pielęgnowanie tradycji chrześcijańskich w duchu jedności z Bożym planem i w poszanowaniu wolności religijnej

Pierwszy tydzień

Pierwszy tydzień istnienia Kościoła Rotryjskiego Patriarchatu Walencji zapisał się w historii jako czas szczególnej duchowej odnowy
Strona 1

Nowy Patriarcha

Pierwszym wielkim wydarzeniem był obchód inauguracyjny, który odbył się 16 czerwca 2025 roku w Katedrze w Walencji.
Strona 1

Dekret Patriarszy

W obliczu dynamicznego rozwoju Kościoła Rotryjskiego Patriarchatu Walencji, kluczową rolę w jego strukturze odgrywają przepisy prawne i liturgiczne,
Strona 2

Dekret Patriarszy i Kalendarz Liturgiczny

W obliczu dynamicznego rozwoju Kościoła Rotryjskiego Patriarchatu Walencji, kluczową rolę w jego strukturze odgrywają przepisy prawne i liturgiczne, które zapewniają porządek oraz głębokie zakorzenienie w tradycji.

Dekret Patriarszy o Świętach i Wspomnieniach Kościoła, wydany przez Patriarchę Juana de la Cerde, stanowi fundament, na którym opiera się życie liturgiczne Kościoła.

Z kolei, Kalendarz Liturgiczny zawarty w Dekrecie wyznacza szczegółowy porządek obrzędów, celebracji i wspomnień, które są integralną częścią życia duchowego Kościoła.

Dekret Patriarszy, mający na celu ustanowienie normatywnego kalendarza liturgicznego, pełni kluczową rolę w kształtowaniu tożsamości Kościoła. Ma on na celu nie tylko organizację obchodów świąt i wspomnień, ale także zjednoczenie wiernych w duchowej praktyce i modlitwie. Patriarcha, kierując się głęboką troską o duchowy rozwój Kościoła, zdecydował o wprowadzeniu systematycznego porządku, który zharmonizuje życie liturgiczne z tradycjami kulturowymi i historycznymi.

Kalendarz ten stanowi wyraz wierności Kościoła wobec tradycji wyznań chrześcijańskich, a jego zapisy pozwalają na kontynuację duchowej misji Kościoła, łącząc wiernych w wspólnym dążeniu do świętości. Dekret ten również uwzględnia bogate tradycje i dziedzictwo które stanowią cenny element kulturowy.

Kalendarz obejmuje cały rok, zapewniając ciągłość obrzędów liturgicznych oraz refleksję nad podstawowymi wydarzeniami zbawienia.

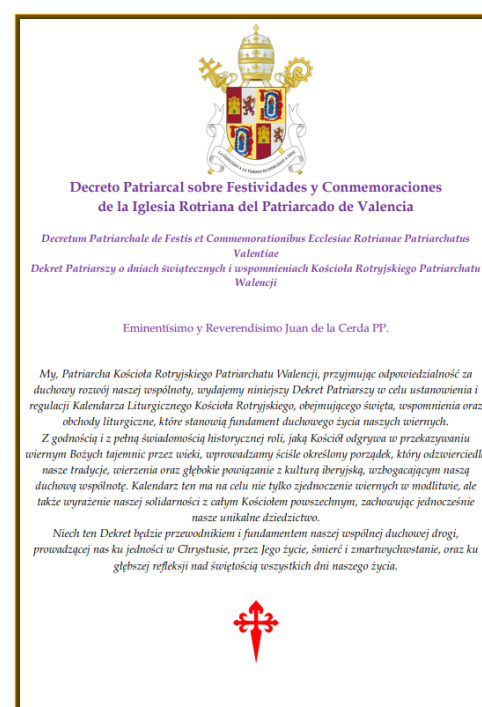
Na przestrzeni 365 dni wyznaczone są zarówno święta stałe, jak i święta ruchome, które mają na celu pogłębienie duchowego zaangażowania wiernych.

Święta stałe to te, które obchodzone są każdego roku w tej samej dacie. Mają one na celu upamiętnienie kluczowych wydarzeń zbawienia, takich jak narodziny Jezusa, Jego zmartwychwstanie oraz inne istotne momenty z życia Pana Jezusa i Jego apostołów. Są one nie tylko okazją do duchowej refleksji, ale stanowią także fundament Kościoła, którego obrzędy mają na celu uświęcenie codziennego życia wiernych. Święta ruchome zmieniają się co roku, ponieważ ich daty zależą od daty Wielkanocy.

Wspomnienia wielkich chrześcijan to dni, w które Kościół oddaje pamięć tym, którzy przez swoje życie, modlitwę i poświęcenie dali świadectwo wiary.

Choć nie są obowiązkowe, stanowią one doskonałą okazję do refleksji nad życiem godnych naśladowania chrześcijan.

W Kościele Rotryjskim Patriarchatu Walencji wprowadzono wiele wspomnień świętych różnych tradycji i innych wielkich chrześcijan.

Kalendarz Liturgiczny ma ogromne znaczenie w codziennym życiu Kościoła. Obejmuje on wszystkie okresy liturgiczne, które pomagają wiernym przeżywać tajemnice zbawienia. Każdy sezon, od Adwentu po Okres Zwykły, pozwala na duchowy wzrost, modlitwę i nawrócenie. Zmieniające się kolory liturgiczne, które towarzyszą każdemu okresowi (np. fioletowy w czasie Adwentu i Wielkiego Postu, biały w okresie Bożego Narodzenia i Wielkanocy, czerwony w dni świąt męczenników), pomagają wiernym w głębszym zrozumieniu charakteru danego okresu.

Dekret Patriarszy oraz Kalendarz Liturgiczny Kościoła Rotryjskiego Patriarchatu Walencji stanowią kluczowy element dla zachowania i pielęgnowania tradycji Kościoła. Dzięki nim wierni zyskali konkretny porządek obrzędów i świąt, które będą miały swoje miejsce w życiu codziennym wspólnoty. Dekret i Kalendarz Liturgiczny nie tylko organizują życie duchowe, ale także stanowią fundament dla przyszłego rozwoju Kościoła, który wciąż rośnie i umacnia się w wierze

Pierwszy tydzień istnienia Kościoła to także czas intensywnych przygotowań do dalszego rozwoju. Wśród planów na przyszłość, Kościół Rtryjski Patriarchatu Walencji zapowiedział dalszą integrację w ramach mikrospołeczności, rozwój działań ekumenicznych oraz edukację teologiczną dla przyszłych duchownych. Kościół stawia na wzajemne zrozumienie i współpracę z innymi tradycjami chrześcijańskimi czerpiąc z nich duchowe inspiracje.

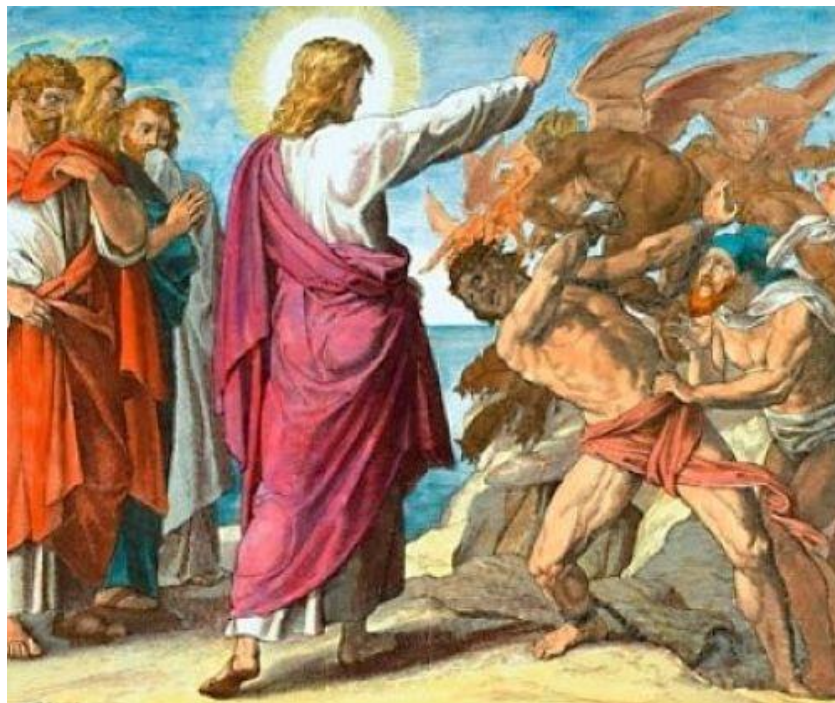
W nadchodzących miesiącach, Kościół planuje także zorganizować kolejne uroczystości liturgiczne, które zjednoczą wiernych w duchu modlitwy, wspólnoty i refleksji nad świętościami. Szczególną uwagę poświęci wprowadzeniu nowych świąt i wspomnień, które pogłębią duchowe zaangażowanie członków Kościoła.

Pierwszy od powołania Kościoła był czasem pełnym duchowych wydarzeń, które stanowiły solidny fundament dla przyszłego rozwoju tej wspólnoty. Dzięki nowym dekretem i dokumentom, Kościół zyskał jasną strukturę i plan działania, który pozwala na dalsze umacnianie duchowej jedności i pielęgnowanie tradycji chrześcijańskich.

W nadchodzących miesiącach Kościół skoncentruje się na rozszerzaniu swoich struktur oraz umacnianiu więzi z wiernymi, co pozwoli na dalszy wzrost w wierze, pokoju i wspólnotowym życiu

Modlitwa na nadchodzący tydzień:

*Boże całego stworzenia,
proszę, przynieś pokój do
mojego życia w tym tygodniu.
Pomóż mi pozbyć się
wszystkich moich zmartwień i
zaufać Tobie. Napętnij moje
serce i umysł Twoim pokojem.
Kiedy czuję się przytłoczony i
pełen lęku, przypomnij mi, że
Ty jesteś spokojem w burzy,
którą przeżywam.*

Ewangelia z Niedzieli 22.06.2025 AD

Dopłynęli do krainy Gerazeńczyków, która leży naprzeciw Galilei. Gdy wychodził na brzeg, z miasta wybiegł Mu naprzeciw jakiś człowiek, który był owładnięty przez demony.

Od dłuższego czasu nie zakładał żadnego ubrania i nie mieszkał w domu, lecz w grobowcach. Gdy zobaczył Jezusa, z krzykiem padł przed Nim i donośnym głosem zawołał: Czego chcesz ode mnie, Jezusie, Synu Boga Najwyższego? Błagam Cię, abyś mnie nie dręczył. Rozkazał bowiem duchowi nieczystemu wyjść z tego człowieka, ponieważ od dłuższego czasu trzymał go w niewoli i choć wiązano go łańcuchami i zakładano mu na nogi pęta, on zrywał je i demon pędził go na odludzie. Jezus zaś zapytał: Jak ci na imię? On odpowiedział: Legion. Weszło bowiem w niego wiele demonów. I prosiły Go, żeby nie nakazywał im odejść do otchłani. A było tam liczne stado świń, które pasło się na górze. Demony prosiły Go, aby im pozwolił w nie wejść. I zgodził się. Gdy demony wyszły z człowieka i weszły w świnie, trzoda ruszyła po urwistym zboczach do jeziora i utonęła. Kiedy pasterze zobaczyli, co się wydarzyło, uciekli i rozpowiedzieli o tym w mieście i po wioskach. Ludzie więc wyszli zobaczyć, co się stało, zbliżyli się do Jezusa i zastali człowieka, z którego wyszły demony, ubranego i przy zdrowych zmysłach, jak siedział u stóp Jezusa. I przestraszyli się. Naoczni świadkowie opowiedzieli im, jak opętany został uzdrowiony. Wówczas cała ludność krainy Gerazeńczyków prosiła Go, aby odszedł, gdyż ogarnął ich wielki strach. Wtedy On wsiadł do łodzi i zawrócił. A człowiek, z którego wyszły demony, prosił Go, aby mógł z Nim zostać. On jednak odesłał go, mówiąc: Wróć do domu i rozpowiadaj o tym, co Bóg dla ciebie uczynił. I odszedł, rozgłaszając po całym mieście, co Jezus uczynił dla niego.